

KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

CORONA EDITIE 40

Jaargang 9, nummer 3

13 december 2020

***Aan de vrienden van de Geloofsgemeenschap Augustinus
Eindhoven en alle andere geïnteresseerden***

Derde zondag van de Advent: Gaudete (Verheugt U)

Ontsteken adventskaars

Waar wij ook zijn,
God wil ons altijd liefdevol nabij zijn.
Zijn woord schijnt als een licht op onze levensweg
en helpt ons elkaar te zien met de ogen van ons hart.
Omdat we verlangend uitzien naar zijn komst
ontsteken we de derde adventskaars.

Verheug je! Licht komt al op je weg!

Vandaag is het de derde zondag van de advent. Vanouds heet deze zondag *Gaudete* oftewel: verheugt u! Het zijn woorden van de profeet Jesaja.

Maar hebben wij wel redenen om ons te verheugen? Is het niet voor veel mensen letterlijk en figuurlijk een duistere tijd? Denk bijvoorbeeld aan de mensen in Syrië, Ethiopië en, dichterbij ons, de coronapatiënten thuis en in ziekenhuizen. Ook in onze samenleving, in ons midden, zijn er mensen voor wie het leven donker is, hun levensdagen verduisterd zijn. Leggen wij ons daarbij neer? Of speuren wij naar licht? Zien wij uit naar een redder?

Hij/zij kan licht brengen en hoop in bange en donkere tijden. Mag deze *Kerk-Krant* je troost geven, hoop schenken of uitzicht bieden. Verheug je, licht komt er aan dat de duisternis doorbreekt. *René Hornikx*

Redactieadres Kerk-Krant: frans.ans.savelkouls@hetnet.nl

Adres van onze website: augustinus-eindhoven.nl/

Eerste lezing: Jesaja 61,1-2a.10-11

Midden in de moeilijkheden om na de ballingschap Jeruzalem terug op te bouwen, kondigt een profeet Gods tussenkomst aan.

De geest van God, mijn Heer, rust op mij, want Jahwe heeft mij gezalfd. Hij heeft mij gezonden om de armen het blijde nieuws te brengen, om te verbinden wier hart gebroken is, om aan de gevangenen vrijlating te melden, en aan de geboeiden de terugkeer naar het licht; om een jaar van God's genade te melden.

Ik verheug mij uitbundig om de Heer, ik jubel en juich om mijn God, want Hij heeft mij bekleed met gewaden van redding, mij gehuld in een mantel van heil, zoals de bruidegom een kroon opzet en de bruid zich met haar opschik tooit. Want zoals de

aarde groen voortbrengt en een tuin het opgenomen zaad ontkiemen doet, zo laat de Heer, mijn God, uw heil ontkiemen, uw luister voor het oog van alle volken.

Vraag: Vreugde klinkt er in de tekst van Jesaja. Waar verheugt u zich op?

Evangelie: Johannes 1,6-8.19-28

Al wat het Oude Testament aan vraag en verwachting, hoop en spanning bevat omtrent de Messias, vindt zijn vervulling in Jezus. Dat toont ons Johannes.

Er trad een mens op, een gezondene van God; zijn naam was Johannes. Deze kwam tot getuigenis, om te getuigen van het Licht, opdat allen door hem tot geloof zouden komen. Niet hij was het Licht, maar hij moest getuigen van het Licht.

Dit dan is het getuigenis van Johannes, toen de Joden uit Jeruzalem priesters en levieten naar hem toe zonden om hem te vragen: 'Wie zijt gij?' Daarop verklaarde hij zonder enig voorbehoud en met grote stelligheid: 'Ik ben de Messias niet.' Zij vroegen hem: 'Wat dan? Zijt gij Elia?' Hij zei: 'Dat ben ik niet.' 'Zijt gij de profeet?' Hij antwoordde: 'Neen.' Toen zeiden zij hem: 'Wie zijt gij dan?' Wij moeten toch een antwoord geven aan degenen die ons gestuurd hebben. Wat zegt gij over uzelf?' Hij sprak: 'Ik ben, zoals de profeet Jesaja het uitdrukt, de stem van iemand die roept in de woestijn: Maakt de weg recht voor de Heer!' De afgezanten waren uit de kring van de Farizeeën. Zij vroegen hem: 'Wat doopt gij dan, als gij de Messias niet zijt, noch Elia, noch de profeet?' Johannes antwoordde hun: 'Ik doop met water, maar onder u staat Hij die gij niet kent, Hij die na mij komt; ik ben niet waardig de riem van zijn sandalen los te maken'. Dit gebeurde te Betanië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes aan het dopen was.

Vraag: Wie is voor u een getuige van het licht? En waarom?

Het gaat niet om mij !

Er trad een mens op, een gezondene van God. Zijn naam was Johannes. Hij moet een rare snoeshaan zijn geweest die ergens aan de rand van de woestijn preekte, met water uit de Jordaan doopte en blijkbaar een grote aantrekkingskracht had. De mensen liepen uit om hem te horen en te zien. Ik denk alleen de gewone mensen, want zij hadden iets te verwachten, hun leiders zeker niet. Die vonden die Johannes maar een dwaze man die nog gevaarlijk was ook. Ze wilden wel eens weten wie hij nu eigenlijk was en waar hij het recht vandaan haalde zo te spreken en nog te dopen ook. Zijn antwoord is heel simpel maar ook veelzeggend: 'Ik ben helemaal niks', zei hij, 'Ik ben helemaal niet belangrijk', ik verwijs alleen naar iemand die dat wel is. Iemand die na mij komt, er trouwens al is! Let maar niet op mij, maar houd je oren en ogen open voor Hem die na mij komt. Niet ik maar Hij is Gods licht'.

Er trad een mens op, een gewoon mens dus, die niet zelf het licht was, maar de mensen de ogen wilde openen voor het echte licht dat zou schijnen in Jezus. Het gaat dus niet om Johannes, want hij was meer een wegbereider die bereid was om plaats te maken voor Jezus die niet alleen met water zou dopen maar ook met het vuur van zijn Geest.

Het gaat bij Johannes om Jezus die de enige is die het Licht van God kon laten schijnen in het leven van de mensen. De enige die het goede nieuws van God niet alleen komt vertellen maar vooral in zijn leven zou waarmaken. Misschien zou het goed zijn dat de vraag 'Wie zijt gij' weer eens opnieuw gesteld zou worden aan al onze kerkleiders, maar ook aan alle christenen, aan u en aan mij, 'Wie zijn jullie?'

En dan zou eigenlijk het antwoord ook moeten zijn: 'Wij zijn maar gewone mensen, we stellen niks voor, het gaat niet om ons als instituut, het gaat niet om al die regeltjes, structuren en kerkelijke wetten. Wij zijn niet belangrijk, wij mogen alleen iemand aanwijzen die dat wel is.'

En dat is Jezus, degene die midden onder ons woont, maar nog niet herkend wordt als bringer van het goede nieuws, van een blijde, goede en bevrijdende boodschap. Wij mogen alleen richtingwijzers zijn, de weg bereiden om zijn licht onder de mensen te laten schijnen. Niet alleen met mooie woorden en goed bedoelde regelgeving, maar vooral met daden die mensen in vuur en vlam zetten voor die blijde boodschap van Jezus.

Dat kan alleen gebeuren als kerkmensen van hoog tot laag eens goed zouden luisteren naar wat Jesaja over Jezus en zijn evangelie al zei.

Het beeld van Jezus dat de profeet ons geeft is dat van iemand die aan armen een blijde boodschap brengt, iemand die mensen geneest en vrijheid geeft aan wie in zichzelf opgesloten zijn. Iemand die zonder uiterlijk vertoon een kleed, een mantel van gerechtigheid draagt. Een mens die God zichtbaar maakt in zijn zorg voor de mensen aan de rafelranden van de toenmalige samenleving.

Zijn goed nieuws, zijn evangelie is om mensen echt vergeving te schenken door hen ook weer nieuwe kansen te geven met gemeente hartelijkheid, warmte en menselijkheid.

Naar mijn gevoel is zijn evangelie er niet om een gemeenschap te stichten van biddende mensen die elkaar links laten liggen, maar een gemeenschap van gelukkige mensen die ook bidden. Zijn goed nieuws is niet om een kerk bij elkaar te houden waarin mensen zich ongelukkig voelen door wetten en regels die beknellen en niet meer passen bij deze tijd, maar om een gemeenschap te stichten die de waarheid van de echte liefde met een warm hart doorgeven en die liefde in hun zorg om de naaste proberen ook waar te maken.

De kerk zoals Jezus die bedoeld heeft, kan alleen maar onder mensen tot geloof, tot leven komen, als allen van hoog tot laag blijven zeggen en voorleven: 'het gaat niet om mij, ik stel niets voor, maar ik wil proberen om met al mijn fouten en gebreken, dat goede nieuws van Jezus in mijn leven waar te maken.' En daarom zou een beetje zelfkennis, een beetje nederigheid zoals bij Johannes de Doper, ook in onze kerk niet misstaan en heel goed zijn, om het evangelie van Jezus als een licht voor alle mensen te kunnen laten schijnen.

Wie zijn jullie, wie zijn wij: hopelijk dat wij in de Geloofsgemeenschap Augustinus, maar ook in onze naaste omgeving, alvast kunnen beginnen om dat goede nieuws te zijn en als ramen het echte licht door te laten. En dat licht is Jezus, licht van God, dat in de kerstnacht is gaan schijnen voor alle mensen van goede wil, voor altijd en eeuwig.

Dat licht wens ik u toe, voor u zelf, voor al die mensen waar u van houdt en die van u houden.

Rob Kosterman

Kerstnummer van de Kerk-Krant

Drie lezers hebben ons inmiddels hun kerstherinnering gestuurd. We hebben nog veel ruimte in ons kerstnummer om uw herinnering te plaatsen!

Herinneringen uit een Roomse jeugd (10)

Sacramentsprocessie

Een van de best in mijn geheugen gegrifte herinneringen uit mijn Roomse jeugd betreft de Sacramentsprocessie. Deze jaarlijkse religieuze optocht door de straten van de Gerardusparochie op de feestdag van het Allerheiligst Sacrament, de tweede donderdag na Pinksteren of de zondag erna, kan ik me nog zo voor de geest halen. Het was een uiting van Rooms triomfalisme dat na

de opheffing van het processieverbod beneden de rivieren overal weer zichtbaar mocht zijn. De geschiedenis van deze processie is nauw verbonden met het dogma van de Transsubstantiatie uit de dertiende eeuw toen afgekondigd werd dat Christus in veranderde gedaante aanwezig was in de hostie. De hostie werd in een monstrans door de pastoor lopend onder een baldakijn megedragen. Voorafgegaan door de geluidswagen van Peter Dillen en bruidjes en begeleid door misdienaars. In de Gerardusparochie werd elk jaar het altaar waar de processie eindigde op een andere plek opgebouwd. Het ene jaar in de volkse bloemenbuurt een ander jaar in de wat chiquere wijk aan de overzijde van de Aalsterweg. De sociale cohesie die jarenlang kenmerkend was voor het katholieke volksdeel werd op deze wijze mede vorm gegeven. En "Ons Heer" kon natuurlijk niet zomaar over straat. Als de processie bij onze deur langskwam werd bij ons het tapijt uit de huiskamer en de looper uit de gang op straat neergelegd. En zelfs onze protestantse burens kwamen met hun vloerkleden naar buiten..... Ach dat katholieke geloof leek zo gek nog niet.....

Harrie Meelen

*O Liefde, die altijd brandt en nooit dooft.
Mijn God, mijn Liefde, ontsteek Uw licht in mij.*

Augustinus

Ondenkbare God

Die zo aan ons gelijk wil zijn,
dat wij u mogen noemen Jij,
zoals een vriend,
zoals een mens dichtbij,
Jij komende
op onze weg,
in deze wereld,
ben Jij niet zelf
de wachtende
die eeuwig en verlangend
naar ons uitziet?
Leer ons eigendunk
en grootheid af te leggen.
Leer ons de weerloosheid
waarin Jij bent verschenen.
Leer ons ontzag en mededogen
voor de kleinsten van de kleinen
in wie Jij ongezien
en onvermoed
je steeds aan ons
wil toevertrouwen.

Kris Gelaude (met dank aan Rob Kosterman)

Verhaal

Op een zondagmorgen werd haar man opgeroepen om met een collega een elektrische storing te herstellen. Bij de herstelwerkzaamheden was zijn collega vergeten de stroomschakelaar om te halen. Het werd zijn dood. Zijn vrouw kon het niet geloven en koesterde zich in haar verdriet. Als haar vier kinderen naar school waren, ging ze op de slaapkamer voor de geopende kast zitten waarin de kleren van haar man lagen. Ze haalden de kleren er uit en legde ze weer op mooie stapeltjes terug. Haar oudste zoon kwam op een dag eerder thuis uit school. Hij vond moeder niet in de keuken en niet in de kamer. Hij rende naar boven en zag haar weer zitten voor die kast. In een opwelling riep hij: 'Moeder, wil je ook ons nog verliezen'. Ze schrok hevig. De roep van haar oudste zoon wees haar de weg naar een nieuw leven.

Vraag: Wie wijst u de weg?

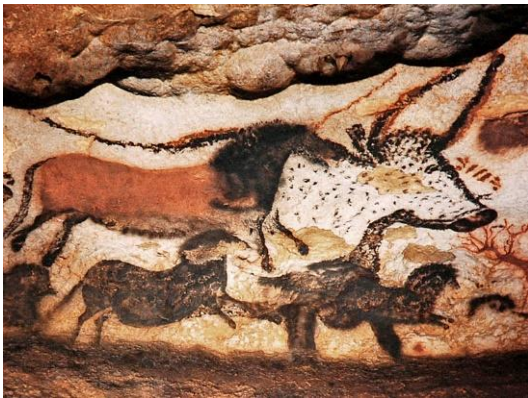
René Hornikx

Van Lascaux tot Schiermonnikoog (1)

Een verhaal over tekenen en schilderen en wat losse gedachten en wetenswaardigheden uit de wereld van de kunst

Dit verhaal is opgetekend en ingegeven door een bijdrage aan de coronareditie van enige tijd geleden waarin Dolf van der Linden zichzelf de vraag stelde: wat is eigenlijk kunst? Ik wil een poging doen daarover voor Dolf en voor u, wellicht als belangstellende, de sluier wat op te lichten van dit fenomeen. Ik wil dit doen door te verhalen vanuit mijn ervaringen als beeldend kunstenaar en als docent creatieve vakken. Onderstaand deel 1 van een serie.

Tekenen: Van Lascaux tot Schiermonnikoog

Lascaux: 15.000 jaar geleden maakten grotbewoners in Lascaux tekeningen op de rotswanden met krijtsteen.

Schiermonnikoog: In de 21ste eeuw na Christus maakte de Nederlandse kunstenaar Pieter Briels tekeningen van de zee (zeegezichten) op het strand van Schiermonnikoog. Met aquarelverf op geschept aquarelpapier van lompen.

Door de eeuwen heen, zolang de wereld bestaat, hebben mensen behoefte gehad hun gevoelens, emoties of ervaringen te uiten, te vertalen. En dit op verschillende manieren en in verschillende vormen. Verbaal door de stem (vertellen en zingen). Door taaltekens (schrijven). Door tekenen.

Wat is eigenlijk tekenen?

Je zou kunnen zeggen: Tekenen is 'praten op papier', een bijzondere vorm van communicatie. Het is een natuurlijke manier om dat wat in ons leeft en belangrijk is, naar buiten te brengen en te laten zien in beeldende taal. Wat met woorden niet verteld kan worden, wordt zichtbaar in de tekening en in tekentaal. In de tekening worden gedachten, het gevoelsleven, de fantasie en dromen zichtbaar.

Even ter zijde: Tekende Jezus niet met zijn vinger in de natte klei om zijn woorden kracht bij te zetten?

Vraag: Wanneer is men voor het eerst gaan tekenen? Was dat in de grotten van Lascaux of wellicht eerder? Voor de kunstenaar op het strand van

Schiermonnikoog is tekenen uiteraard geen uitvinding, geen nieuwe ontdekking, maar een bekend communicatiemiddel.

Het ontstaan van mijn 'verhaal over tekenen en schilderen en nog meer'.

Wellicht vraagt u zich af hoe ik op het idee gekomen ben om dit verhaal te maken. Zoals gezegd was in eerste instantie de aanleiding de vraag 'Wat is kunst' van Dolf van der Linden. En kunst heeft onder andere te maken met tekenen en schilderen.

Tijdens mijn studie op de kunstacademie maakte ik kennis met de grottekeningen in Lascaux. Het was daarom bijna vanzelfsprekend dat ik Lascaux als uitgangspunt van mijn verhaal koos. En dan zomaar, bij toeval, kwam Schiermonnikoog in beeld. Dat had zeker met mijn tekenen te maken tijdens mijn vakanties op dit eiland en ook met de aanwezigheid van de monniken op Schiermonnikoog sinds 2019.

Het hoe en waarom van dit samenkomen van Lascaux en Schiermonnikoog mij zo intrigeerde, ga ik vertellen na een stukje geschiedenis over Lascaux en Schiermonnikoog en over de overeenkomsten van deze twee, toch zo verschillende, werelden. Daarmee wil ik mijn 'verhaal over tekenen en schilderen en nog meer', voor even op een zijspoor zetten om het later weer op te pakken.

Een stukje geschiedenis over Lascaux

In het dal van de Vézère bij Montignac (Frankrijk) bevindt zich een wereldberoemde grot, de grot van Lascaux. De grot werd op 12 september 1940 ontdekt door vier Fransen. In de grot bevinden zich een groot aantal geconserveerde prehistorische tekeningen. Ze werden, voor zover bekend, tussen 15.000 en 10.000 jaar geleden gemaakt. Waarom de schilderijen (gekleurde tekeningen) duizenden jaren geleden werden gemaakt is nog altijd niet helemaal duidelijk. Volgens wetenschappers werden de schilderijen gemaakt door priesters en sjamanen.

Een stukje geschiedenis over Schiermonnikoog

Op Schiermonnikoog vestigden in 2019 benedictijner monniken van Sion uit Doetinchem zich in een nieuw gebouwde klooster. De monniken vonden hier de rust om hun contemplatief leven nog meer inhoud te geven in hun toewijding aan God. Deze benedictijner monniken zijn niet de eerste monniken op het eiland. Al eerder, in de Middeleeuwen, woonden hier al cisterciënzer monniken. Zij droegen witte kappen, de lekenbroeders droegen grijze pijen. Zo ontstond de naam van het eiland: 'Schier' betekent grijs en 'oog' is hetzelfde als eiland.

De grotbewoners van Lascaux en de kloosterbewoners op Schiermonnikoog: Twee verschillende werelden van leven van mensen op aarde. Maar zijn de verschillen tussen deze bewoners wel zo groot?

Ik laat nu mijn fantasie even de vrije loop. Als kunstenaar, aquarellist op Schiermonnikoog en als gelovige denk ik dat er veel overeenkomsten zijn tussen beide bewoners. Dat betreft niet alleen het tekenen. Ofschoon: het is opmerkelijk dat er, zowel in de grotten, als in de kloosters werd getekend. In de grotten door de priesters, door sjamanen op de rotswanden. In de kloosters, in de Middeleeuwen, waren het de monniken die de Getijdenboeken illustreerden. Getijdenboeken waren fraai versierde gebedenboeken. Ware pronkjuweeltjes, kunstig verlucht met miniaturen en initiaalversieringen. Kalligrafie ten dienste van het geloof.

In Lascaux waren het priesters, sjamanen, die weliswaar in de grotten leefden en wellicht een contemplatief leven leidden, zoals de monniken op Schiermonnikoog in hun klooster. Deze priesters of sjamanen in Lascaux zouden volgens wetenschappers deze grotschilderingen hebben gemaakt om Moeder Aarde er toe hebben willen zetten de mensen geluk te brengen en voedsel te geven.

Voor de monniken op Schiermonnikoog zijn er andere motieven voor hun kloosterleven, de toewijding aan God, zoals eerder gezegd. Een interessant gegeven om over na te denken.

Tot zover het intermezzo. In de volgende aflevering nemen we de draad van mijn 'Verhaal over tekenen en schilderen en nog meer' weer op.

Pieter Briels

Adventscollecte

Op de derde zondag van de advent staat het rekeningnummer van onze gemeenschap NL27.INGB.0007.5262.49 weer open voor het ontvangen van uw gift voor inloophuis 't Hemeltje. De vrijwilligers van 't Hemeltje staan al in de startblokken om voor hun gasten een maaltijd te bereiden. Echter, zonder onze steun gaat hen dat niet lukken. Warm aanbevolen dus.

We leven in een bijzondere periode, de tijd van corona. Alles lijkt te schuiven. Mensen zijn anders en reageren anders. Ook in het inloophuis hebben we hier mee te maken.

Arbeidsmigranten die hun baan kwijt raken. Nu weer opnieuw tijdens de tweede golf. Mensen hebben letterlijk niets anders dan de broek die ze aan hebben. Het op straat leven maakt ook dat je alle persoonlijke bezittingen kwijt raakt. Dan maakt nationaliteit niet uit of waar je bed heeft gestaan.

Mensen zijn hongerig, hebben behoefte aan kleding en een plek om te douchen. De nood is vaak erg groot!!

Mijn opluchting en dankbaarheid was groot toen het bestuur toestemming gaf om voor deze buitengesloten groep mensen twee per week voor een warme maaltijd te zorgen.

Voorgaande jaren kwamen wij in aanmerking voor subsidie van de gemeente Eindhoven. Helaas door beleidswijzigingen is dit nu veranderd. Wij zijn dringend op zoek naar andere fondsen om ons te ondersteunen. Alvast hartelijk dank voor uw medelevende bijdrage

*Tekst: Margareth Pluijmers, coördinator inloophuis 't Hemeltje
Tekening: Anita van der Kam, redactielid Kerk-Krant*

Vieringen met Kerstmis

Dit jaar kan onze gebruikelijke kerstviering in het Augustinianum om coronaredenen geen doorgang vinden. DomusDela (de voormalige Paterskerk) is helaas ook niet beschikbaar.

Wel is het mogelijk om in de kapel van Glorieux onder een aantal strikte beperkingen twee vieringen te houden:

- Kerstavond om 21.00 uur. Voorgangers zijn Joost Koopmans en Marleen Kremers Deze viering kunt u thuis via live stream volgen (nadere bijzonderheden hierover in de volgende Kerk-Krant).
- Tweede Kerstdag om 10.00 uur. Voorgangers zijn Dolf van der Linden en Johan Wolbrink.

Aan de beide vieringen kunnen elk maximaal 30 personen deelnemen. De bekende coronaregels dienen daarbij strikt gevolgd te worden:

- Houd minimaal 1½ meter afstand
- Zorg voor goede hygiënemaatregelen
- Hoest en nies aan de binnenkant van de elleboog
- Gebruik papieren zakdoekjes en gooi ze direct weg
- Schud geen handen
- Blijf thuis bij milde klachten zoals snotteren, hoesten, keelpijn of koorts
- Blijf thuis als je huisgenoten hebt met koorts.
- Bij binnenkomst en bij vertrek moet een mondkapje gedragen worden.

Het bestuur is verplicht onze bezoekers te registreren. U kunt zich voor een van beide vieringen aan melden. Vanwege de beperkte toegang zullen wellicht mensen teleurgesteld moeten worden. Mocht dat in uw geval van toepassing zijn, dan neemt het bestuur zo snel mogelijk contact met u op. U ontvangt een bevestiging van uw aanmelding.

Aanmelden graag via mail. cjm.piscaer@gmail.com of telefonisch: 040-2262808 of 040-2126508.

Bestuur Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven

Komende edities van de Kerk-Krant

- Op 20 december ontvangt u de editie voor de vierde Advent.
- Op 23 december verschijnt de Kersteditie van de *Kerk-Krant*.
- Op 27 december en 3 januari zal er geen *Kerk-Krant* verschijnen.
- De eerste *Kerk-Krant* van het nieuwe jaar ontvangt u op 10 januari.